

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci žalobce: **F.C.**, nar. ..., ..., *zastoupeného: JUDr. Jana Sládková, advokátka, Jiráskova 398, 337 01 Rokycany*, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.03.2016 č.j. DSH/1727/16,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy, sp.zn. MeRo/13787/OD/15 Krá ze dne 2.2.2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že vozidlo v předmětný den pouze zastavil s úmyslem vyzvednout v lékárně Barborka léky, tyto naložit a z místa odjet. Tato výpověď je doplňována i kamerovým záznamem z místa, fotodokumentací a úředním záznamem. Žalobce vysedl z vozidla, odešel do lékárny vyzvednout léky a po jejich vyzvednutí a naložení nasedl do vozidla a odjel. Dle časového záznamu z kamery na místě takto zastavil od 9:56 do 10.12 hod, tedy na cca 16 minut. Žalobce poukazuje na to, že na místě nestál, neparkoval, ale pouze zastavil, tak jak mu to umožňuje § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož zastavit znamená, uvést vozidlo do klidu po dobu nezbytně nutnou k nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob, nebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Dle § 2 písm. n) naopak stát znamená uvést vozidlo do klidu na dobu dovolenou pro zastavení. Z kamerového záznamu z místa je patrné, že žalobce skutečně použil zastavení vozidla pouze za účelem naložení léků a má za to, že na „dobu nezbytně nutnou“. Výklad tohoto pojmu je zásadní. Správní orgán vypočítal, že běžnou chůzí by cesta žalobce od vozu do lékárny a zpět mohla trvat maximálně do dvou minut. Proto není možné jednání žalobce hodnotit jako zastavení. S tímto závěrem žalobce nesouhlasil, neboť správní orgán při svém výpočtu doby nezbytně nutné nezohlednil dobu nezbytně nutnou k vyzvednutí léků připravených pro žalobce přímo v lékárně. Podle žalobce je běžné, že nemocný či postižený na daném místě zastaví právě za účelem vyzvednutí a naložení léků. Žalobce je přesvědčen, že pojem doby nezbytně nutné k zastavení jej třeba posuzovat vždy individuálně, vzhledem ke všem okolnostem případu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a rekapituloval, že pokud není na placeném parkovišti parkovací poplatek zaplacen, musí být prokázáno, že se nejednalo o stání, nýbrž pouze o zastavení vozidla. v této věci jednoznačně tato podmínka splněna nebyla. Žalobce stál na inkriminovaném parkovišti po dobu cca 16 minut, což prokazuje kamerový záznam. Zákon o silničním provozu v § 2 písm. o) definuje pojem zastavit tak, že to znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení či vystoupení přepravovaných osob, nebo k neprodlenému naložení či složení nákladu. Z dikce zákona vyplývá, že žalobce nemůže považovat za splnění podmínky neprodleně, když čeká na výdej léků, jehož délku nemůže ovlivnit. Zákon jednoznačně definuje, jaké úkony lze při zastavení vozidla činit (vystoupení, nastoupení, složení a naložení nákladu), mezi což nepatří čekání na výdej léků. Pokud se žalobce hodlal od vozidla vzdálit, aniž by věděl, za jak dlouhou dobu se k němu vrátí, byl povinen zaplatit za stání vozidla poplatek.

Součástí správního spisu je úřední záznam Městské policie Rokycany ze dne 9.12.2015, podle něhož dne 8.12.2015 v 10:05 hod. bylo hlídkou před lékárnou Barborka zjištěno motorové vozidlo Chevrolet RZ ... bez platného parkovacího lístku, přestože je v místě stanovena povinnost parkovné uhradit dopravní značkou IP 13c P s parkovacím automatem. Žalobce následující den odmítl řešit přestupek s tím, že byl v lékárně pouze vyzvednout léky a že se nejedná o stání (parkování), nýbrž pouze o zastavení. K tomu je připojena fotodokumentace vozidla příslušné RZ, včetně pohledu na čelní sklo, za nímž není viditelný parkovací lístek, a výtisk mapky se zakreslením umístění vozidla. Dle mapy ze stránek www.mapy.cz je zřejmé, že před budovou označenou jako lékárna se nachází dopravní značka IP 13c s vyznačenými parkovacími místy. Na fotodokumentaci je zachyceno i poučení na parkovacím automatu o výši poplatku a době, kdy je stání zpoplatněno.

Při jednání dne 13.1.2016 žalobce uvedl, že předmětného dne zastavil na parkovišti kolem 10:00 hod. ve všední den z důvodu vyzvednutí léků z lékárny Barborka asi na 10 min. Několik krabiček léků nesl v náruči. Po vyjití z lékárny uviděl, že má za stěračem zastrčený lístek, a protože asistenti městské policie byli na místě, snažil se jim věc vysvětlit. Následně druhý den přišel na městskou policii, kde nesouhlasil s přestupkem. Žalobce odkázal na své písemné vyjádření ze dne 12.1.2016, v němž uváděl, že postupoval podle § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb., když zastavil s vozidlem Chevrolet Spark s úmyslem vyzvednout léky v lékárně. Žalobce měl za to, že aby nedocházelo v uvedené části města k nedorozumění a neustálému porušování předpisů, stačilo např. umístit svislou dopravní značku IP 11 a „Parkoviště“ s dodatkovou tabulkou např. s časem 20 min. a doplnit informací „Pro zákazníky lékárny, zdravotnických potřeb“. Po určitém úseku umístit značku IP 13c. Žalobce měl za to, že takto zákazníkům lékárny a zdravotních potřeb, kteří mnohdy mají sníženou pohyblivost, by vyšlo město ohleduplně vstříc.

Dále je součástí spisu videozáznam z městské kamery, která zabírá místo parkoviště. V předmětný den v 9:55:45 hod. je zachyceno pohybující se vozidlo červené barvy. V 10:05 hod. jsou u vozidla dvě osoby s reflexním oblečením. V dalších záběrech je zřetelné, že vozidlo stále stojí na stejném místě. Nikdo nevystupuje, nenastupuje, nenakládá, nevykládá nic z vozidla. V 10:09 až 10:10 přichází z lékárny osoba s několika krabičkami v náruči, která zastavuje u osoby s reflexním oblečením. Následně odchází k zaparkovanému vozidlu.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce jako řidič malého osobního vozidla červené barvy dne 8.12.2015 v 9:55:45 hod. (v úterý) zacouval na druhé parkovací místo v Rokycanech, ulice Malé náměstí, ve směru jízdy od ulice Pod Kostelem na Masarykovo náměstí a na tomto dále stál. V 10:05 hod. zaparkované vozidlo zkontrolovali asistenti městské policie. Kolem 10:09 až 10:10 hod. vyšel z lékárny Barborka žalobce s několika krabičkami v náruči a po krátké komunikaci s asistentem městské policie odešel k zaparkovanému vozidlu a následně z místa odjel. Správní orgán videozáznam hodnotil jako využitelný pro správní řízení, provedený oficiálním kamerovým systémem a dostatečně kvalitní na to, aby bylo možné dobře rozeznat místo parkování vozidla, jeho velikost a barvu, dění kolem něho a určit proběhlý čas. Dále je z vyjádření žalobce podle správního orgánu zřejmé, že žalobce řídil své vozidlo v předmětný den na parkovišti označeném dopravní značkou parkoviště s parkovacím automatem, když o tomto označení věděl. Jednotlivé podklady pro rozhodnutí jsou podle správního orgánu v otázce skutkového stavu v projednávané věci doplněním a není mezi nimi rozdíl, který by bránil dospět k takovému závěru bez důvodné pochybnosti. Žalobce uváděl cca 5 min a dle kamerového záznamu se jednalo cca o 16 min. Správní orgán vycházel z objektivně zaznamenaného času z kamerového záznamu. Odhad žalobce byl posuzován jako nepřesný, z důvodu subjektivního vnímání plynutí času. Pro hodnocení skutku je důležité ustanovení § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb. požadující po řidiči, aby vozidlo do klidu uvedl jen na nezbytně nutnou dobu a v této době zajistil neprodlené naložení nákladu. Žalobce zastavil vozidlo s úmyslem vyzvednout v lékárně léky, tyto naložit a z místa odjet. Lékárna byla od místa zastavení vzdálena 10 a ž 15 m. Z kamerového záznamu vyplývá, že žalobce při návratu z lékárny jde běžnou chůzí člověka bez pomoci jakékoliv pomůcky (hole, invalidního vozíku, apod.) Žalobce nakládá několik krabiček s léky. Množství umožňovalo jejich držení v náruči. Při průměrné rychlosti chůze cca 4 km/h cesta do lékárny a zpět mohla trvat asi 30 vteřin. Další

čas je potřebný pro vyzvednutí vozidla a jeho uzamčení a opětovně pro odemknutí, naložení několika krabiček léků do vozidla (např. jejich položení na sedadlo) a nasednutí. I bez provádění rekonstrukce lze s jistotou tvrdit, že toto lze více než pohodlně provést do dvou minut. Není proto možné v konkrétním případě jednání žalobce hodnotit jako zastavení, neboť ze zjištěných okolností by zastavení mohlo trvat nejvýše 2 až 3 min, nikoliv 16 min. Proto žalobce na parkovišti zjevně stál (parkoval). Jeho povinností bylo zaplatit v konkrétní době a na určitý čas (do 30 minut) částku 5,-Kč a vytištěný blok umístit na zvenku viditelné místo za čelní sklo vozidla. Konkrétní čas pro zastavení není nikde přesně určen, neboť to ani není možné. I v daném případě by nezbytně nutná doba pro naložení mohla být delší např. za situace, kdy by řidičem byla osoba užívající invalidní vozík, který je nutno při vysedání rozložit, na tento se přemístit, za situace, kdy by osoba šla pro náklad do větší vzdálenosti, náklad by byl objemnější, těžší apod.

V odvolání žalobce uvedl, že ve správním řízení přiznal dobu zastavení a v lékárně asi na 5 až 10 minut s tím, že přesněji ji nedovede odhadnout. V lékárně bývá stále mnoho zákazníků, i když paní magistry pracují rychle. Žalobce čas nemohl nijak ovlivnit, i když zákon uvádí na dobu nezbytně nutnou, snažil se žalobce co nejdříve z místa zastavení odjet. Nic jiného nedělal, jenom stál ve frontě na výdej léků, takže i slůvko neprodlené podle jeho názoru bylo dodrženo.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že aby mohlo být stání na placeném parkovišti považováno za oprávněné parkování, musí být stanovený poplatek zaplacen. Pokud zaplacen není, musí být prokázáno, že se nejednalo o stání, nýbrž pouze o zastavení vozidla. Nejsou-li řidičem stanovené podmínky pro parkování (stání vozidla, nikoliv zastavení) splněny, poruší § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na vyhlášku č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, a to s účinností od 1.1.2016, která ve významu značky IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ stanoví, že značka označuje placené parkoviště, a řidič se musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách). Ve věci žalobce se jednalo o nedovolené stání, neboť žalobce stál na inkriminovaném parkovišti po dobu 16 min, což jednoznačně prokazuje kamerový záznam. Zákon o silničním provozu v § 2 písm. o) definuje pojem zastavit tak, že to znamená uvést vozidlo na dobu nebytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení či složení nákladu. Žalobce nemůže považovat za splnění zákonné podmínky neprodleně, když čeká na výdej léků, jehož délku nemůže ovlivnit. Zákon jednoznačně definuje, jaké úkony lze při zastavení vozidla činit (vystoupení, nastoupení z vozidla, složení a naložení nákladu), rozhodně mezi tyto činnosti nepatří čekání na výdej léků. Pokud si žalobce hodlal od vozidla vzdálit, aniž věděl, za jak dlouho se vrátí, byl povinen zaplatit za stání vozidla stanovený poplatek.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Podle ust. § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb. *zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu*. Podle § 2 písm. n) téhož zákona *stát znamená uvést vozidlo do klidu nad dobu dovolenou pro zastavení*.

Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.6.2016 čj. 20 A 2/2015-19 (dostupný na www.nssoud.cz) z dikce § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb., *o provozu na pozemních komunikacích, nepřímou plyne povinnost řidiče zajistit (např. svou přítomností u vozidla) neodkladné odstavení zastaveného vozidla, vyžaduje-li to dopravní situace. Pokud toto řidič nezajistí a vozidlo ponechá v klidu, jedná se již o vozidlo stojící podle § 2 písm. n) téhož zákona*.

Žalobce v žalobě tvrdil, že v daném případě před lékárnou pouze zastavil za účelem převzetí léků, proto se podle jeho názoru jednalo o dobu nezbytně nutnou ve smyslu cit. § 2 písm. o) zákona o silničním provozu.

Mezi účastníky řízení je nesporný zjištěný skutkový stav věci, zejména doba cca 16 min, po kterou se vozidlo žalobce nacházelo na parkovišti u lékárny, když tato je zachycená na výše popsaném videozáznamu. Spornou otázkou je výklad cit. ust. § 2 písm. o) zákona č. 3261/200 Sb., zejména pokud jde o pojem „doba nezbytně nutná“.

Žalobní námitku soud neshledal důvodnou, neboť „doba nezbytně nutná“ dle ust. § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb. je neurčitým právním pojmem, který nelze vykládat samostatně, nýbrž v souvislosti s celým ust., kde je pojem „doba nezbytně nutná“ výslovně vztažen k taxativně určeným úkonům, které jediné je možné po nezbytnou dobu vykonávat, aby se mohlo jednat o zastavení, a nikoli stání vozidla. Těmito stanovenými úkony je neprodlené nastoupení a vystoupení z vozidla a naložení a vyložení nákladu. Nelze úkony, jako čekání v lékárně, zahrnout např. do naložení nákladu, proto není naplněna definice zastavení.

Za dané situace nelze proto posuzovat, jestli pobyt žalobce v lékárně trval „nezbytně dlouhou“ dobu. Rozhodující je, jak správně uváděl žalovaný, že žalobce odešel od vozidla na dobu předem neznámou, tudíž si měl opatřit parkovací lístek. Okolnost, že se nemohlo jednat o pouhé vyzvednutí a naložení předem připravených léků, správně a podrobně vyložil prvostupňový správní orgán ve výše shrnutém odůvodnění svého rozhodnutí, když popsal, že úkony stanovené v § 2 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb. by (vč. cesty do lékárny za účelem vyzvednutí připraveného nákladu) neměly přesáhnout 2-3 min. V řízení však bylo jasně prokázáno, že žalobce pobýval v lékárně více než 10 min.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 31. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Martina Kerberová

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně